

LNG plyn bude až třikrát dražší než zemní, a to dlouhodobě

- CZ24 News | 14. října 2022

EU: Jak to bude ve střední Evropě tuto zimu s plynem? Nečekají nás výpadky? Zatímco oficiální místa, od ministerstva průmyslu po ČEZ, šíří optimismus a odkazují na to, že zásobníky plynu jsou plné víc než z 90 procent a tím nad průměrem oproti předchozím rokům, pohled přes hranice do Německa ukazuje spíš pesimistickou náladu. Ředitel Spolkové agentury pro sítě (obdobu našeho ČEPS) Klaus Müller minulý týden dramaticky vyhlásil, že pokud Němci nezačnou s plynem šetřit, může ho v zimě chybět až 20 procent. Přes Německo proudí jak známo téměř všechen plyn spotřebováváný v České republice.

K podobným závěrům už v létě došla Fraunhoferova společnost pro aplikovaný výzkum ve studii, která simulovala evropské plynové sítě po úplném výpadku ruského plynu. Tou dobou to byl teprve černý scénář, který se ovšem na konci prázdnin téměř naplnil. S vedoucím studie a ředitelem Fraunhoferovy společnosti pro energetickou infrastrukturu a geotermální systémy (Fraunhofer IEG) **Mariem Ragwitzem** jsme mluvili toto pondělí.

Vaše simulace byla zveřejněna v červenci. Propočítali jste, že když udeří chladná zima, nebude bez ruského plynu Evropa tuto zimu schopna pokrýt víc než 75 procent své spotřeby. Pořád u toho odhadu zůstáváte?

Jistě. Pro Evropu je klíčové, aby se celkovou poptávkou po plynu dařilo pokrýt. Plynářská síť na kontinentě se musí přizpůsobit nové situaci. Ve scénáři, v němž odpadá zemní plyn z Ruska, samozřejmě musí významně narůst dovoz zkapalněného plynu LNG. K tomu je potřeba provést několik kroků. Zaprvé rozšířit smlouvy s dovozci LNG ze zemí mimo Rusko. Zatím je pro Evropu dohodnuto 50 dodatečných miliard kubíků zkapalněného plynu, ale my se potřebujeme dostat někam k 80 miliardám. Neberte to jako úplně přesná čísla, jsou to odhady, hodně záleží na tom, kolik se nám podaří ušetřit na spotřebě. Evropská unie v dokumentu o rozvoji infrastruktury pro LNG na příštích deset let pracuje s úsporami plynu ve výši 20 procent ročně do roku 2026. Pokud skutečně dokážeme v příštích letech dosahovat úspor 20 procent a pokud se nám skutečně podaří zajistit do EU zkapalněný plyn v objemu k oněm 80 miliardám, měli bychom to plus minus ustát.

Druhá věc je, jestli jsou v Evropě dostatečné kapacity sítí, které dokážou zkapalněný plyn v takovém množství distribuovat.

Ano, to je druhá věc, druhý krok: přestavět v Evropě přenosovou síť pro plyn. Bude třeba posílit přenosové kapacity, především na hranicích mezi členskými státy. Jde tu v zásadě o střední Evropu, do níž je třeba LNG od moře nějak dopravit. Takže se musí posílit plynovod na trase Itálie - Rakousko - Německo - Česká republika, ale i kolektory z Německa do Holandska, Belgie, Francie, na jihu zase mezi Španělskem a Francií. Tady jsou významná slabá místa v evropské plynářské síti, ta je urgentně nutné posílit. Třetí krok je umožnit ve velkém rozsahu takzvaný reverse flow neboli přesměrování toku v plynovodech. Dnes jsou zhušťovací stanice, kompresory, tedy zařízení, která plyn zahušťují, aby dotekl na místo určení, stavěné pro tok plynu z východu na západ. Všechno se to stavělo s vidinou věčného dovozu z Ruska. My teď naopak musíme evropskou přenosovou síť uzpůsobit tomu, že plyn poteče ze západu na východ, tedy hlavně do střední Evropy, do vnitrozemí kontinentu.

Někde už to jde, mezi Německem a Polskem.

Pro velkou většinu sítě platí, že zatím se tok ze dne na den obrátit nedá. Plynář vždycky kalkuluje s očekávaným množstvím plynu, které potřebuje dostat z bodu A do bodu B. Laicky si to můžete představit jako vodovodní síť, která směřuje z východu na západ. Na začátku sítě jsou trubky tlusté, a čím víc na západ, tím jsou užší. Kompresory, které mají za úkol pumpovat plyn tak, aby tekł opačným směrem než doted, se musejí přestavět. Druhá možnost je postavit dodatečné kompresory. Tuhle operaci fakt nejde udělat ze dne na den. Ale dá se to udělat relativně rychle. Přestavět zahušťovací stanici trvá přibližně půl roku.

Kolik kompresorů se teď v Evropě musí přestavět?

V kategorii skutečně velkých kompresorů odhadem trochu nad deset.

Mario Ragwitz (1972) je rodák z Chotěbuzi, kde je nyní ředitelem Fraunhofer IEG. Vystudoval fyziku, na univerzitě v Chotěbuzi má profesuru na „integrované energetické infrastruktury“. Kromě toho vědecky působil například v Karlsruhe nebo v italské Florencii. Konzultují s ním spolková vláda, Evropská komise, Světová banka i četné soukromé firmy.

[ZDROJ](#)